

[Fuglsang.]

heller ikke finde nogen som helst begrundelse for. Der er ingen knaphed på byggematerialer, som begrundet en sådan rationering. Dernæst: den lov, vi her behandler, er ved siden af de andre ting også fremhævet som en slags beskæftigelseslov, men det system, som materialebevillingerne tildeles efter, virker modsat, kan i afgørende situationer virke begrænsende på beskæftigelsen, og endelig kommer dertil, at der findes talrige områder, som direkte skadeligt rammes af dette system med materialebevillinger. Jeg tænker bl. a. på vort forsømte sygehusbyggeri og især på skolerne, nu, hvor den nye skolelov stiller sine krav, hvis den skal komme til at virke efter sin ånd og hensigt. Jeg vil mene, at i hvert fald på så vigtige områder bør dette materialebevillingssystem ophæves.

Endelig endnu et par ting. Den højtærede minister omtalte, at der er foretaget en række sammenlignende undersøgelser mellem prisforholdene på visse varer hos os og i udlandet. Det meddeles, at disse undersøgelser fortsættes, og at resultaterne af dem tilstilles folketingets valutaudvalg. Jeg vil mene, at disse redegørelser ikke blot bør tilstilles dette snævre udvalg, men hele folketinget og ikke mindst i en situation som denne, hvor folketinget ved at skulle forlænge loven står som den direkte ansvarlige part. I en sådan situation burde tinget have krav på alle de oplysninger, som kan fremskaffes med hensyn til lovens virkninger. Netop spørgsmålet om prisforholdene og prisdannelsen er af overmåde stor vigtighed. Man må ikke glemme, at det er her ved prisdannelsen, det noksom omtalte kapløb mellem lønninger og priser har sit egentlige udspring. Bl. a. det ærede medlem hr. Anker Lau nævnte det aktuelle, lærerige og tankevækkende eksempel med oliefyrene, men det er ingenlunde nogen undtagelse, og det viser ganske klart, at det ikke er i lønbevægelserne, men i spørgsmålet om avancer og priser, årsagen til det høje prisniveau, vi har på en lang række varer, ligger.

Jeg vil endnu en gang sige, at vi finder en sådan lovgivning nødvendig, men administrationen indtil dato af den gør, at vi ikke føler os alt for trygget.

H. K. Sørensen: Det forekommer mig, at det vil være naturligt, om man under behandlingen af valutaloovens forlængelse på dette tidspunkt gør nogle bemærkninger om de forudsætninger, der tidligere har været til stede, når loven behandledes, og så de forudsætninger, der nu ved indgangen til de store markeders æra er gældende.

I mange år har denne lovs behandling fundet sted under afviklingens tegn. Det har været godt og rigtigt, og i og for sig gælder det også nu, at afvikling af restriktioner må være devisen, der gælder. Men dette lovforslag fremsættes nu samtidig med et toldlovsforslag, der direkte tager sigte på teknisk set at tilpasse vore toldsatser til de lande, vi på godt og ondt skal i endnu nærmere og hårdere konkurrence med. Det fremsættes samtidig med, at der indløber mistrøstige meddelelser om sandsynligheden for frihandelsområdets etablering, og det fremsættes, godt en måned før det europæiske fællesmarked begynder sin virksomhed. Det fremsættes samtidig med, at en unfair konkurrence, som særlig stammer fra østens fagre riger, er godt begyndt på mange områder. Jeg siger udtrykkeligt, at den er begyndt, for selv på tekstilområdet, hvor denne konkurrence har stået på i nogen tid og har forvoldt store tab for samfundet som helhed, hvad der ikke opvejes ved produkternes prisbillighed, selv på dette område er vi kun ved begyndelsen.

Jeg er overbevist om, at den højtærede handelsminister deler min anskuelse, at sådanne konkurrencekræfter, der får deres ekstraordinære styrke dels fra voldsomme forskelle i arbejds løn og levestandard, dels fra en handelspolitik, der bevidst går ud på at fremskaffe beskæftigelse indenlands gennem subsidier til eksporterhverv, bør bekæmpes så godt, som det står i vor — og det vil igen sige i den højtærede handelsministers — magt. Den lov, vi behandler, stillede i sin tid magten dertil til rådighed; det gør den ikke mere, så sandt som ingen kan og vil tænke på over for ordentlige konkurrenter at forøge de vareområder, der gennem direktoratet for vareforsyning kan beherskes.

Også på anden måde er vor handlefrihed — og jeg mener hermed stadig den højtærede handelsministers handlefrihed — begrænset. De hensyn, der må tages i told-